

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. M. M. a spol.**, pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom 26. marca 2009 v Bratislave prejednal odvolania obžalovaných Ing. M. M. a Ing. L. L. proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 9. júna 2009, sp. zn. BB – 3 T 28/07, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok **sa zrušuje** vo výroku o treste u obidvoch obžalovaných.

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. a podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. účinných do 1. januára 2006 sa obžalovanému Ing. M. M. ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a obžalovanému Ing. L. L. aj s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorých sa podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zaraďujú do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 438b zák. č. 498/2008 sa obžalovanému Ing. M. M. ukladá peňažný trest vo výmere 20 000 €

a pre prípad jeho zmarenia podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 438b zák. č. 498/2008 sa obžalovanému Ing. L. L. ukladá peňažný trest vo výmere 5 000 € a pre prípad jeho zmarenia podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špeciálny súd), z 9. júna 2008, sp. zn. BB-3 T 28/07, boli obžalovaní Ing. M. M. a Ing. L. L. v bodoch 1/ a 2/ uznaní za vinných z pokračovacieho trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), obžalovaný Ing. L. L. v súbehu s pokračovacím trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. dňa 4. novembra 2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0019 pre odberateľa Mestská časť K. za projektové práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 5 830 000 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. dňa 21. novembra 2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet Š. otvorený v prospech Mestskej časti K., z ktorého bola táto suma dňa 21. novembra 2002 poukázaná a na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov Š. vo forme úveru na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. 804/4215/2002 uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o Š. v znení neskorších predpisov dňa 5. septembra 2002 medzi Š. a Mestskou časťou K., pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy projekčné práce v sume 2 080 000 Sk vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.Z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov

a obaja takto svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Š. škodu vo výške 2 080 000 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K., dňa 15. novembra 2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0022 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť K. za stavebné práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 58 301 191,70 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. dňa 21. novembra 2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet Š. otvorený v prospech Mestskej časti K., z ktorého bola táto suma dňa 21. novembra 2002 poukázaná na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov Š. vo forme úveru na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. 804/4215/2002 uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o Š. v znení n í neskorších predpisov dňa 5. septembra 2002 medzi Š. a Mestskou časťou K., pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce a dodávky v sume 54 257 919,70 Sk vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.Z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a takto obaja svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Š. škodu vo výške 54 257 919,70 Sk,

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K.. Popradská č. 68, K. dňa 3. decembra 2002 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2002-0025 so súpisom ocenených prác a dodávok pre odberateľa Mestská časť K. za stavebné práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 6 308 824,80 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. dňa 3. decembra 2002 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet Š. otvorený v prospech Mestskej časti K., z ktorého bola suma 6 290 808,30 Sk dňa 18. decembra 2002 poukázaná na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov Š. vo forme úveru a nenávratného príspevku na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. 804/4215/2002 uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o Š. v znení neskorších predpisov dňa 5. septembra 2002 medzi Š. a Mestskou časťou K.,

pričom obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce a dodávky v sume 5 365 069,30 Sk vykonané a dodané neboli, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a takto obaja svojim konaním neoprávnene obohatili spol. K. a spôsobili tak Slovenskej republike v zastúpení Š. škodu vo výške 5 365 069,30 Sk,

2/

- Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. Popradská č. 68, K. dňa 19. mája 2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-006 pre odberateľa Mestská časť K. za stavebné práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 8 235 715,70 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. v presne nezistený deň v období od 19. mája 2003 do 30. mája 2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet M. z ktorého bola táto suma dňa 30. mája 2003 poukázaná na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov M. vo forme dotácie na základe Zmluvy č. 837-520-2002 o poskytnutí dotácie na obstarávanie nájomných bytov uzatvorenej na základe Smernice M. č. 3/2002 dňa 10. októbra 2002 medzi M. a Mestskou časťou K., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 4 069 423,70 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. ku škode Slovenskej republiky v zastúpení M. v sume 4 069 423,70 Sk,

Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K.. Popradská č. 68, K. dňa 19. júna 2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-021 pre odberateľa Mestská časť K. za stavebné práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 6 978 836,20 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. v presne nezistený deň v období od 19. júna 2003 do 20. júna 2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet M. z ktorého bola táto suma dňa 20. júna 2003 poukázaná na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov M. vo forme dotácie

na základe Zmluvy č. 839-520-2002 o poskytnutí dotácie na podporu výstavby technickej vybavenosti uzatvorenej na základe Smernice M. č. 4/2002 dňa 10. októbra 2002 medzi M. a Mestskou časťou K., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 6 686 985,20 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. ku škode Slovenskej republiky v zastúpení M. v sume 6 686 985,20 Sk,

Ing. M. M. ako predseda predstavenstva spol. K. dňa 19. júna 2003 v K. na základe zmluvy o dielo č. 1/2002 uzatvorenej dňa 27. mája 2002 medzi Mestskou časťou K. ako objednávateľom a K. ako zhotoviteľom vyhotovil a zároveň podpísal aj ako stavebný dozor dodávateľskú faktúru č. 2003-022 pre odberateľa Mestská časť K. za stavebné práce na objekte „O.“ na celkovú sumu 3 412 972,30 Sk, ktorú predložil Ing. L. L., ktorý túto faktúru ako starosta Mestskej časti K. v presne nezistený deň v období od 19. júna 2003 do 11. júla 2003 v K. podpísal a odsúhlasil jej preplatenie a následne bola predložená do P., kde bol vedený účet M. z ktorého bola táto suma dňa 22. júla 2003 poukázaná na účet spoločnosti K. vedený v tej istej banke z prostriedkov M. vo forme dotácie za základe Zmluvy č. 837-520-2002 o poskytnutí dotácie na obstarávanie nájomných bytom uzatvorenej na základe Smernice M. č. 3/2002 dňa 10. októbra 2002 medzi M. a Mestskou časťou K., hoci obaja vedeli, že z celkovej fakturovanej sumy práce v sume 2 367 156,30 Sk vykonané neboli, pričom podmienkou čerpania dotácie bolo predloženie faktúry za vykonané práce, čím Ing. L. L. porušil rozpočtovú disciplínu v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov a obaja takto svojim konaním získali neoprávnený prospech pre spol. K. ku škode Slovenskej republiky v zastúpení M. v sume 2 367 156,30 Sk.

Špeciálny súd obžalovaného Ing. M. M. za to odsúdil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Rovnako mu podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 500 000 Sk a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Obžalovaného Ing. L. L. špeciálny súd za to odsúdil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Nakoniec podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) poškodené strany, a to Š. a M. s nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaní Ing. M. M. a Ing. L. L..

Obžalovaný Ing. M. M. v odvolaní odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu predovšetkým zdôraznil, že v tejto kauze sa ocitol z vlastnej iniciatívy, keďže sa rozhodol v súvislosti s korupciou spojenou s výstavbou nájomných bytov na sídlisku Dargovských hrdinov „N.“ a v K. – B. spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní. V tejto súvislosti dal do pozornosti tú skutočnosť, že v počiatočnej fáze tejto kauzy vystupoval ako svedok, pričom neskôr došlo k vylúčeniu jeho veci na samostatné konanie a k jeho masívnej diskreditácii, keďže otvorene poukázal na korupciu spojenú s pridelením úveru a nenávratného štátneho príspevku a osoby, ktoré sa jej dopustili.

V ďalšej časti podaného odvolania argumentoval týmito skutočnosťami:

skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku bol pôvodne v obžalobe právne kvalifikovaný ako subvenčný podvod podľa § 250b ods. 1, ods. 5 Tr. zák., pričom podľa názoru obžalovaného Ing. M. M. o tomto nebolo napadnutým rozsudkom rozhodnuté, inak povedané, ak sa nedopustili subvenčného podvodu, ktorý bol uznaný za lege artis, ako sa mohli potom dopustiť contra lege podvodu, ktorý je založený na tom istom skutkovom základe,

- jeho konanie nesmerovalo k uvedeniu niekoho do omylu alebo niečí omyl využiť za účelom obohatenia seba alebo niekoho iného na škodu cudzieho majetku,

ale výlučne k príprave a realizácii stavby obytného súboru „N.“, pričom išlo o projekt reálny a nie o žiadne vzdušné zámky,

- k tzv. predfakturácii došlo výhradne na popud poslancov mestskej časti D. keďže malo dôjsť k zvýšeniu dane z pridanej hodnoty, a takýmto nadmerným prečerpaním finančných prostriedkov ku koncu roku 2002 chceli zabrániť predraženiu stavby, čo podľa jeho názoru viedlo k porušeniu rozpočtovej disciplíny podľa § 47 ods. 1 zákona č.303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách, pričom k použitiu Trestného práva ako prostriedku tzv. poslednej inštancie ultima ratio došlo v tomto prípade neodôvodnene,
- nestotožnil sa so závermi znaleckého posudku Ing. M. V., keďže tento nechcel vziať do úvahy zvýšené náklady spojené so zakladaním stavby, ako aj okolnosť, že časť finančných prostriedkov bola použitá na dokončenie rovnakého obytného komplexu na B., pričom v tomto smere poukázal aj na to, že nedokončenú stavbu odkúpila obchodná spoločnosť P. za vyššiu sumu, k akej dospel vyššie uvedený znalec,
- v súvislosti s poskytnutím úveru zo Š. a príspevku z M. mal byť vyplatený úplatok vo výške 10% z celkovej sumy 181 miliónov Sk, z ktorého bola zrealizovaná čiastka 9 miliónov Sk, ktorá skutočnosť je zadokumentovaná v inej trestnej veci,
- obžalovaný ďalej poukázal na to, že v obchodnej spoločnosti K. rozhodnutím z 28. apríla 2003 bol zbavený riadenia a koordinácie prác výstavby „N.“, pričom v auguste 2003 bol na základe „palácového prevratu“ zbavený všetkých funkcií a postavení v tejto firme,
- napokon vytkol špeciálnemu súdu procesné pochybenia spočívajúce vo vykonaní niektorých dôkazov bez splnenia zákonných podmienok,
- záverom svojho odvolania upriamil pozornosť odvolacieho súdu na článok 17 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý vychádza z Dodatkového protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré v podstate stanovujú,

že nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podaným odvolaním sa preto obžalovaný Ing. M. M. domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špeciálnemu súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prakticky na rovnakom základe odôvodnil odvolanie aj obžalovaný Ing. L. L., ktorý navyše poukázal aj na prípadnú trestnú zodpovednosť osôb zastupujúcich záujmy štátu, ktorá však zostala bez povšimnutia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Podľa § 254 ods.1 Tr. por. ak nerozhodne odvolací súd podľa § 253 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku špeciálneho súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone (§ 248 ods. 1 Tr. por.).

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky stali spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ich spáchali obžalovaní a že z ich konania nastali tam uvedené následky. Na takomto základe potom špeciálny súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku špeciálneho súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožňuje.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaných Ing. M. M. a Ing. L. L. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Je pravdou, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, z 11. marca 2004, ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004, bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vylúčená trestná vec trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. zo spoločného konania s trestnou vecou trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na samostatné konanie a následne uznesením z 15. apríla 2004, ČVS: PPZ-14/BPK-V-2004 bolo Ing. M. M. vznesené obvinenie pre vyššie uvedený trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. I keď ide o navzájom súvisiace veci, stalo sa tak výlučne z procesných dôvodov, keďže Ing. M. M. by v tej istej veci mohol vypovedať len v procesnom postavení obvineného, a to aj v prípade údajnej korupcie spojenej s pridelením úveru a nenávratného príspevku. Takáto výpoveď by potom v rámci hodnotenia dôkazov mala inú výpovednú hodnotu ako výpoveď v procesnom postavení svedka, keďže obvinený sa v trestnom konaní môže obhajovať spôsobom, ktorý sám uzná za vhodný.

Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že obchodná spoločnosť K. v období podpísania zmluvy o dielo s Mestskou časťou K. nebola schopná splniť svoje zmluvné záväzky takým spôsobom ako sa predpokladalo neskôr v zmluvách uzatvorených medzi vyššie uvedenou mestskou časťou a Š., resp. M., keďže nedisponovala takmer žiadnymi finančnými prostriedkami, ba čo viac, mala vrátiť viacero pôžičiek, ktoré boli predtým zrealizované z titulu zabezpečenia

jej existencie. Logicky potom firma K. v zastúpení obžalovaným Ing. M. M. predložila k preplateniu faktúry na práce, ktoré neboli a ani nemohli byť vykonané, aby sa tak vlastne dostala k finančným prostriedkom, ktoré potom následne slúžili jednak na krytie jej prevádzkových nákladov a vrátenie starých dlhov (J., K., H., K.) a jednak na začatie realizácie projektu, pre ktorý vlastne boli poskytnuté. Že sa tak stalo za aktívneho prispenia niektorých poslancov spomínanej mestskej časti je logické, keďže títo na takomto postupe podľa vyjadrenia obžalovaného Ing. M. M. boli priamo finančne zainteresovaní. Rovnako tomu tak bolo aj v prípade obžalovaného Ing. L. L., v tom čase starostu Mestskej časti K., ktorý za podpis fingoovaných faktúr mal podľa vyjadrenia obžalovaného Ing. M. M. opakovane prevziať taktiež finančnú hotovosť.

Navyše z vykonaných dôkazov ešte vyplýva dôvodne podozrenie, že úver a dotácie poskytnuté Š. a M. v prevažnej miere mali slúžiť na pokrytie úplatkov, vďaka ktorým boli jednak poskytnuté a následne vyplatené finančné prostriedky, na vrátenie starých dlhov firmy K. a.s. a na krytie jej prevádzkových nákladov a iných podnikateľských aktivít firmy K. a.s. zastúpenej obžalovaným Ing. M. M., ktoré však nemali žiaden súvis s projektom výstavby nájomných bytov (U.), na krytie nákladov SDKÚ v súvislosti s voľbami v roku 2002, na poskytnutie úplatkov za účelom zakrytia tejto protizákonnej činnosti a v podstatne menšej miere aj na realizáciu projektov, pre ktoré vlastne aj boli pridelené.

Je potom logické, keď prokurátor na základe niektorých dôkazov vykonaných v prípravnom konaní konanie obžalovaných Ing. M. M. a Ing. L. L. právne posudzoval aj ako subvenčný podvod spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250b ods. 1, ods. 5 Tr. zák.

Dôkazmi vykonanými pred špeciálnym súdom sa však nepodarilo preukázať, že by sa obžalovaní k úveru a dotácii dostali podvodným spôsobom, i keď niektoré okolnosti, ktoré by sa doplnením dokazovania dali preukázať, tomu evidentne nasvedčovali. Najvyšší súd Slovenskej republiky však v tomto smere bol limitovaný nedostatkom odvolania podaného zo strany špeciálneho prokurátora.

Čo sa však špeciálnemu súdu bez akýchkoľvek pochybností podarilo preukázať je skutočnosť, že obžalovaní Ing. M. M. a Ing. L. L. finančné prostriedky nadobudnuté prostredníctvom úveru a dotácie čerpali spôsobom, ktorý napĺňa všetky zákonné znaky

trestného činu podvodu tak po stránke formálnej ako aj po stránke materiálnej. V tomto prípade nie je možné hovoriť o žiadnom porušení rozpočtovej disciplíny, keďže obžalovaní spoločným konaním fingovanými faktúrami vylákali finančné prostriedky, ktoré potom následne boli v prevažnej miere použité na iné účely, než na ktoré boli Š. a M. poskytnuté.

Tomu napokon zodpovedajú aj závery znalca Ing. M. V., ktorý po porovnaní faktúr so skutočne vykonanými prácami dospel k záveru, že na stavbe „N.“ sa preinvestovali finančné prostriedky len v objeme 18 450 019 Sk, i keď boli vyfakturované v celkovej výške 74 826 556,20 Sk. Vo vzťahu k odvolacej námietke založenej na tvrdení, že časť týchto finančných prostriedkov bola predsa použitá na dokončenie stavby na B., ktorú okolnosť tento znalec nezohľadnil, treba iba dodať, že v tomto smere je nepodstatné, či tieto finančné prostriedky boli použité na to alebo to, podstatné je, že neboli vykonané práce, ktoré boli spoločným konaním obžalovaných fingovane vyfakturované a následne preplatené. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že v posudzovanom prípade išlo o akúsi obdobu pyramidovej hry založenej na predstieranej stavebnej činnosti, ktorá sa postupne musela zrútiť, keďže finančné prostriedky získané pre túto stavebnú činnosť boli v prevažnej miere použité na iné účely.

Napokon treba dodať, že skutočnosti, ktoré vyplývajú z faktúr z mája a z júna 2003, sú v diametrálnom protiklade s odvolacou námietkou obžalovaného Ing. M. M. založenou na tvrdení, že v tom čase bol už zbavený všetkých riadiacich a koordinačných prác výstavby „N.“, keďže na týchto dokladoch bez akéhokoľvek spochybňovania sa nachádza jeho podpis.

Rovnako nezodpovedá skutočnosti tvrdenia obžalovaných, že špeciálny súd sa v rámci dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dopustil viacerých procesných pochybení. Čo sa týka čítania svedeckých výpovedí podľa § 211 ods. 1, resp. § 211 ods. 2 písm. a/ Tr. por. boli podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky splnené všetky formálne aj materiálne podmienky pre tento procesný postup. V prípade svedeckých výpovedí, u ktorých nebol daný súhlas na postup podľa § 211 ods. 1 Tr. por. špeciálny súd upustil od vykonania týchto dôkazov.

Napokon, čo sa týka ostatnej odvolacej námietky obžalovaných, ktorou poukazovali na prípadnú trestnú zodpovednosť aj ďalších osôb, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že súd má povinnosť konať a rozhodnúť iba o podanej obžalobe, i keď ako už skôr nepriamo naznačil, v posudzovanej veci mali byť brané na zodpovednosť aj ďalšie osoby, ktoré participovali na konaní obžalovaných Ing. M. M. a Ing. L. L..

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že špeciálny súd správne zistené konanie obžalovaných Ing. M. M. a Ing. L. L. právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej aj po stránke subjektívnej, keď ho v bodoch 1/ a 2/ vzhľadom na jednotiaci zámer, časovú a miestnu súvislosť právne kvalifikoval ako pokračujúci trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., u obžalovaného Ing. L. L. v súbehu s pokračujúcim trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods.1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v oboch prípadoch účinného do 1. januára 2006.

Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktorú špeciálny súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Na margo odvolacej námietky obžalovaných odvolávajúcich sa na článok 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý vychádza z Dodatkového protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré v podstate stanovujú, že nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok treba dodať, že uvedená zásada sa nevzťahuje na tento posudzovaný prípad, keďže obžalovaní síce nedodržali zmluvný záväzok, ale tento nesplnili **v dôsledku trestnej činnosti, ktorej sa spoločným konaním dopustili, čo je podstatný rozdiel.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon zistil, že špeciálny súd pochybil pri určení výmery trestov odňatia slobody, ktoré obžalovaným Ing. M. M. a Ing. L. L. uložil a v tejto časti považoval odvolací súd ich odvolania za dôvodné.

Špeciálny súd v tomto smere v dostatočnej miere neprihliadol ku všetkým okolnostiam prípadu v celom ich kontexte. Ako bolo už skôr naznačené na tomto konaní obžalovaných

Ing. M. M. a Ing. L. L. participovali aj ďalšie osoby, či už z radov príslušného okresného úradu, resp. niektorí poslanci spomínanej mestskej časti, ktorých eventuálna trestná zodpovednosť však zostala nepovšimnutá. Rovnako bolo potrebné viac zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný Ing. M. M. sa v dôsledku oznámenia inej trestnej činnosti v podstate sám vystavil riziku možného trestného postihu, ku ktorému nakoniec aj došlo. Taktiež nie nezanedbateľnou okolnosťou je fakt, že obžalovaní spolupracovali s orgánmi činnými v trestnom konaní a v minulosti neboli súdne trestaní.

Uvedené okolnosti potom viedli Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu, že obžalovaným diferencovane podľa miery ako konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestnej činnosti znížil tresty odňatia slobody spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, pričom okrem toho obžalovanému Ing. M. M. zvýšil výmeru uloženého peňažného trestu a obžalovanému Ing. L. L. ho navyše uložil.

Mohol tak postupovať, i keď odvolanie podali len obžalovaní (zásada *reformatio in peius*), keďže tento trest v celom jeho kontexte je pre nich najmä z hľadiska doby obmedzenia ich osobnej slobody a možnosti podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to aj v prípade nariadenia výkonu náhradného trestu odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu, ktorý im bol uložený, ďaleko priaznivejší ako trest uložený rozsudkom špeciálneho súdu.

Zaradenie do nápravno výchovnej skupiny zostalo nezmenené, keďže rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ich náprava bude lepšie zaručená v miernejšej nápravno výchovnej skupine.

Výrok o náhrade škody zostal týmto rozsudkom nedotknutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. marca 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová